

Girona Club Hoquei, més de vuitanta anys d'història a la ciutat

El sentiment de pertinença i l'ajuda exterior valen per competir a l'elit d'un esport que no és de masses

Girona sempre ha estat coneguda com una ciutat de futbol i bàsquet, dos esports líders i de masses que han eclipsat sempre l'aparició i la valenta aposta d'altres clubs de nivell al territori. Un molt bon exemple d'això és el Girona Club Hoquei, el representant gironí de l'hoquei sobre patins. Amb un mèrit afegit, que tenen secció femenina, que fins a la temporada passada també ocupava un lloc a l'elit de l'hoquei sobre patins estatal.

Text > **NIL SOLÀ**, periodista

Els esports que tenen tirada són el futbol i el bàsquet, i tenen la repercussió que tenen per la gent que els segueix. Inconscientment és així. Girona és una ciutat que té la necessitat d'esports i d'oci coberta. Si en un cap de setmana vols veure el futbol i el bàsquet, el més normal és que ja no tinguis temps per a l'hoquei», argumenta Eduard Recio, que des del primer de gener ocupa el càrrec de president del Girona Club Hoquei. El club, que té més de vuitanta anys d'antiguitat, lluita amb la dificultat no tan sols de mantenir un equip a l'elit, sinó de mantenir-n'hi dos. El masculí és des del 2017 a l'OK Lliga, la màxima competició estatal, mentre que el femení va descendir la temporada passada. El pressupost del club surt en gran part de les subvencions de la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Girona i la Diputació, però també hi fan la seva aportació simbòlica els cent cinquanta socis que té a hores d'ara l'entitat, amb un cost

de seixanta-cinc euros anuals, i els patrocinadors, tot i que el perfil d'aquests és especial i diferent del que sol ser en altres sectors i equips, evidentment. «No crec que sigui per culpa del futbol o el bàsquet, que la gent no vulgui

posar diners o no vulgui posar-ne més dels que posen. Nosaltres tenim uns patrocinadors que sovint actuen i ajuden per alguna vinculació amb el club, sigui familiar, d'amistat o perquè són aficionats a l'hoquei. El retorn que po-

>> *Homenatge a Biel Nadal com a campió d'Europa sub-17 i membre de la plantilla.*

(Foto: EDDY KELELE)

>> Plantilla del Club Hoquei Girona per a la temporada 2022-2023. (Foto: GIRONA CLUB HOQUEI)

den tenir no és gaire alt, i per això mirem de tractar-los de la millor manera possible», comenta Recio, que manifesta que té al cap poder generar sinergies positives entre els diferents clubs de la ciutat. «És una via que treballem i que creiem que seria beneficiosa per a tots. L'Ajuntament és qui ens ha de posar en contacte i tant de bo en surtin iniciatives positives», explica sobre la possibilitat de fer més fort el vincle.

Un creixement des de la base

Subsistir i competir entre els millors no és una tasca fàcil per a un club que aquesta temporada ha tingut un pressupost de cent mil euros. És per això que la línia que volen seguir no permet dubtes: «L'objectiu que ens hem marcat és que l'escola de la base creixi i sigui la font principal de jugadors per al primer equip». Actualment hi ha quinze equips de categories inferiors al club, entre els quals destaquen el juvenil, que aquesta temporada ha participat en el Campionat d'Espanya, i l'infantil, que és el cinquè de Catalunya. «El projecte ens marca que la gran majoria de jugadors del primer equip siguin de la casa; la idea és fixar cada temporada els dos o tres que puguin marcar diferències. Econòmicament, és el que ens podem permetre, i si no els treballem des de baix, el més nor-

mal és que patim, com ens passa els últims anys».

A banda de la viabilitat econòmica, el sentiment de pertinença també és un fet diferencial i que es treballa molt a l'entitat. Més de cent llicències de nois i noies que somien algun dia poder arribar on són els seus ídols, al primer equip. «L'actitud dels entrenaments, l'ambició, el comportament i l'esforç no tenen res a veure si mantenim els sèniors a les màximes categories. Si no ho fem, els jugadors bons marxen i l'estructura no funciona», revela Recio sobre la importància de tenir un mirall per als més joves.

Quan parla de referents, no ho fa debades, perquè l'exemple més clar és Jaume Llaverola. Nascut a Igualada l'any 1975, té quaranta-set anys, defensa els colors del club des del 2014 i és considerat un dels millors porters de la història, amb una carrera espectacular en l'àmbit estatal i havent passat pels millors equips de l'OK Lliga. A banda

d'això, «representa a la perfecció els valors i la idea del projecte, al qual es va unir abans que ningú. No va créixer a Girona, però és un gironí més».

I la idea és clara: el que es pot oferir als més petits és créixer i somiar ser un dia com Llaverola. «Aquest any tenim juvenils que ens ajuden a completar convocatòries del primer equip. Aquest és el mirall que fa que els més petits aguantin el club, perquè si no, és impossible», comenta Recio, que també esmenta l'esforç que fa l'entitat per proveir, només els més petits, del material suficient per iniciar-s'hi. «Ens fem càrrec de la despesa dels patins i els estics dels més petits que juguen a l'escoleta, i a partir de llavors ja és tot a compte seu». Sense cap mena de dubte, una inversió que amb anys, sacrifichi i esforç ha de fer que el club el mantinguin els qui l'han lluitat i suat durant tant temps: la gent de casa.

>> Jaume Llaverola i Moi Aguirre en un partit al Palau Blaugrana. (Foto: GIRONA CLUB HOQUEI)

Fitxa tècnica

Nom del club: Girona Club Hoquei

Any de fundació: 1940

Temporades a l'OK Lliga: 7

Esportistes destacats: Jaume Llaverola (porter), Ramon Benito (entrenador)

Pressupost: 100.000 euros